Ročník 47

Wabi Daněk

```
        G                    Dmi          Dmi7          G
1. Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění,
                             Dmi               Dmi7         G
   a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
         Emi                         Hmi
                      Ami C
D7
   však sotva pátek odhoukaj', to pomyšlení každýho z nás svádí
:
        G                    Dmi        Dmi7          G
   svý tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.


2. Léta kráse nepřidaj' a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
   jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr
troubí,
   zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,
   a slova městem neředěná snášejí se do vyrezlý trávy.


3. Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
   a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou,
   text není žádnej Kainar, dávno víme, že je vlastně hloupá,
   tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.


4. A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
   každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zby
l mu,
   [:  ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří,
       čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří .
.. :]
```


Sponzor: www.srovnavac.cz - vyberte si pojištění online!